Tik-Tak

Årgangene 1898-1903 med titlen: Politikens Tik-Tak.

Årbog, udkom 1898-25.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0160/sknr160650.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

TIK
TAK
1904
PAUL
FISCHER.

— Vi behandler altid vore Piger som Medlemmer af Familien.
— Tænk, at Du tør. Vi maa altid være forfærdelig høflige mod vores; ellers gaar de deres Vej.

Principalen (til Bogholderen): Jeg holder ikke af, at De fløjter under Arbejdet. Det gør mig nervøs.

Bogholderen: Men jeg arbejder slet ikke i Øjeblikket. Jeg fløjter kun.

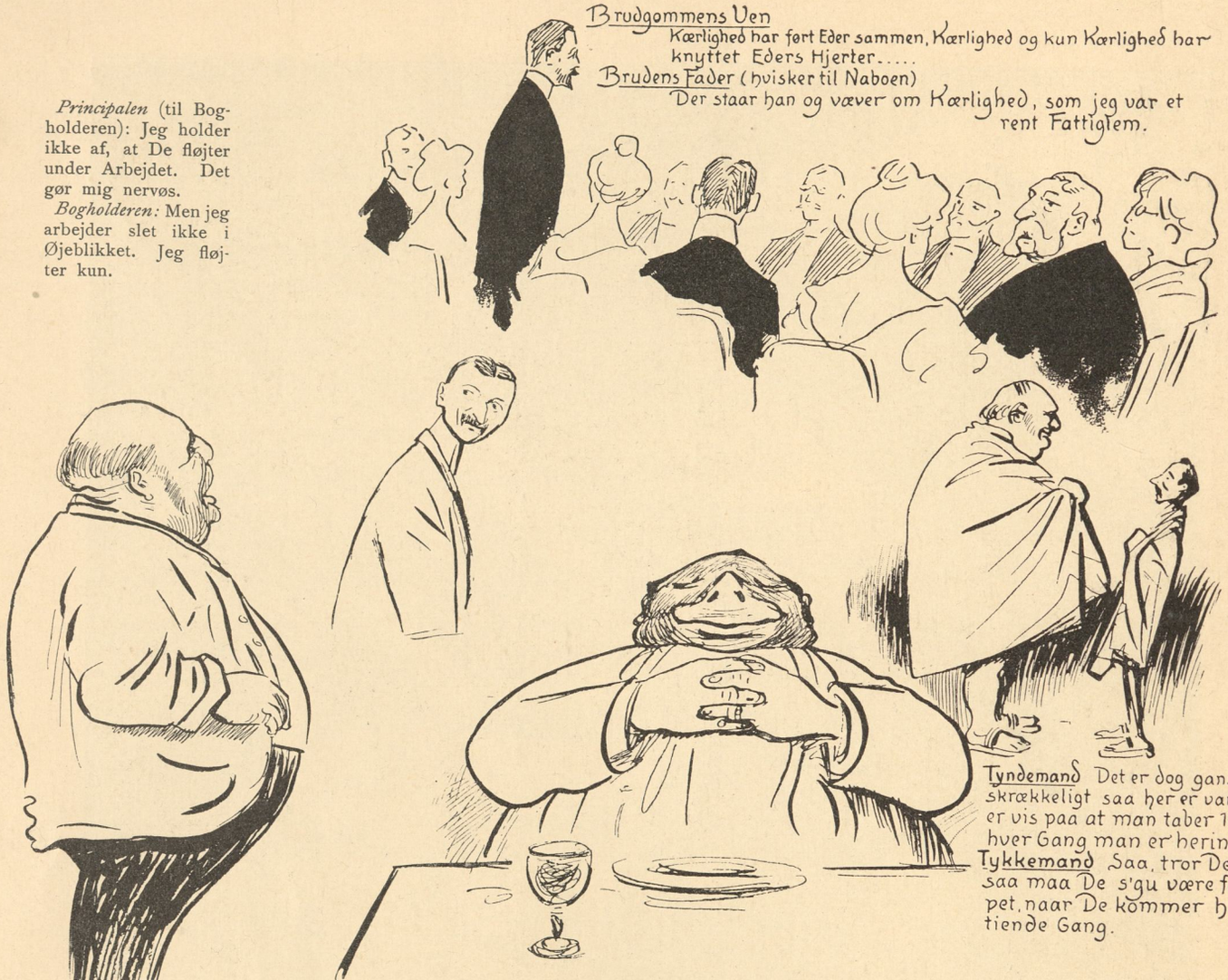

Gnieren (til sig selv efter endt Maaltid): Nu vilde jeg blot ønske, at alle fattige Mennesker var lige saa mætte som jeg. Lad dette Ønske være mit Bidrag til denne Juls Veldædighed.

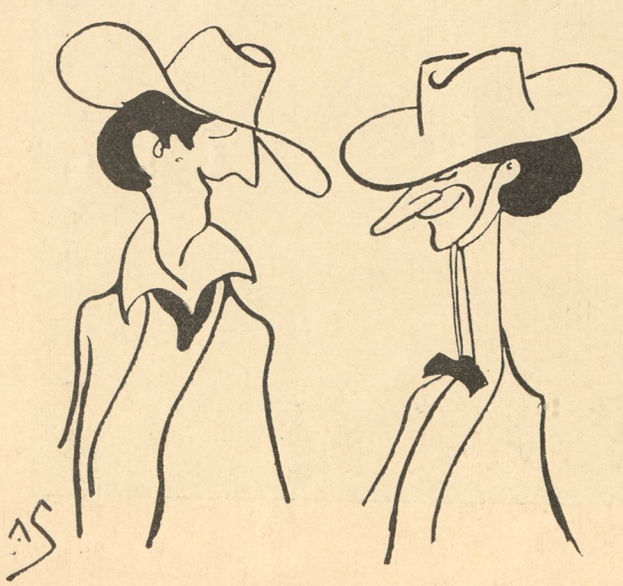

Fra Markedet.

— Var I inde hos de siamesiske Tvillinger?

— Ja — men først efter den egentlige Forestilling, og da var de saa trætte, at de ikke kunde hænge sammen!

Distinguendum est.

Ældre Dame: Ja, det er jo nu noget smaat med Hukommelsen. Det er ikke saa meget det, at jeg ikke kan huske, men jeg glemmer saa let . . .

— Kunde Du ikke have Lyst til at blive Skuespillerinde, som jeg?
— Nej Tak, helst ikke som Du!

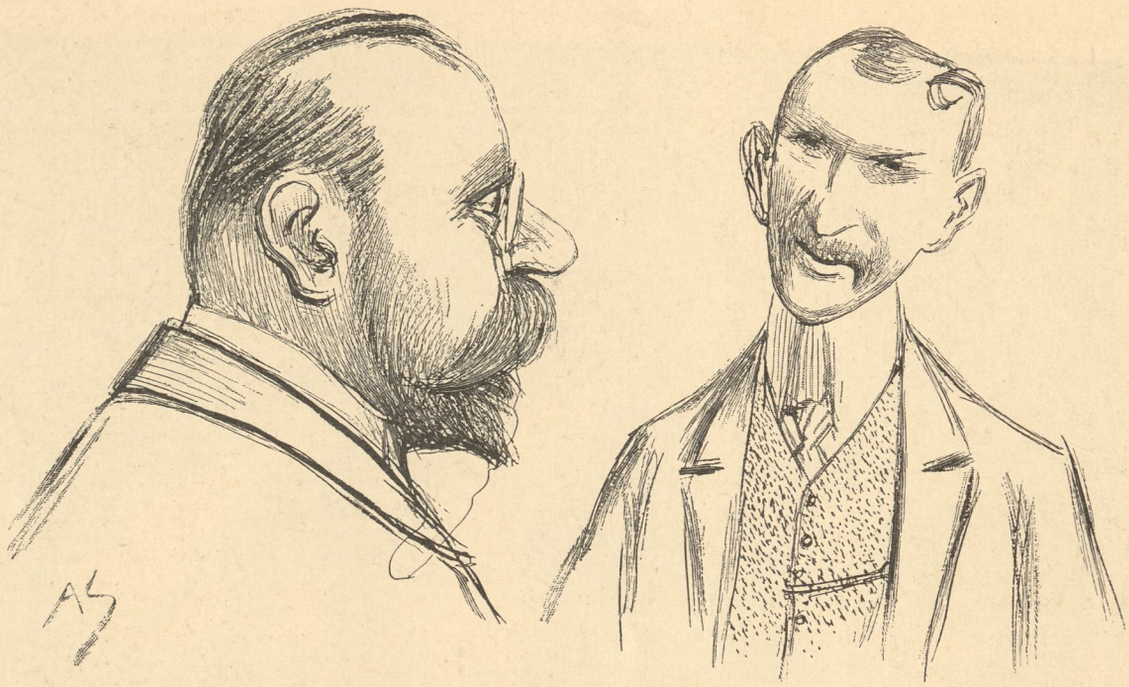

Fuldmægtigen (til den hjemvendte Kontorchef): Hvorledes er Kuren lykkedes, Hr. Kontorchef?

Kontorchefen: Udmærket! Jeg er bleven et helt andet Menneske.

Fuldmægtigen: Det vil sikkert glæde hele Personalet.

Tiggeren: Go'e Herre, giv mig fem Øre!

Herren: For at De straks skulde gaa hen og drikke dem op i Brændevin maaske . .

Tiggeren: Saa giv mig i Guds Navn en Femogtyveøre da; den kan jeg faa en halv Porter for.

Ung Zoolog (der hjælper sin udkaarne Skøjterne paa): — Frøken, gid De dog var et Tusindben!

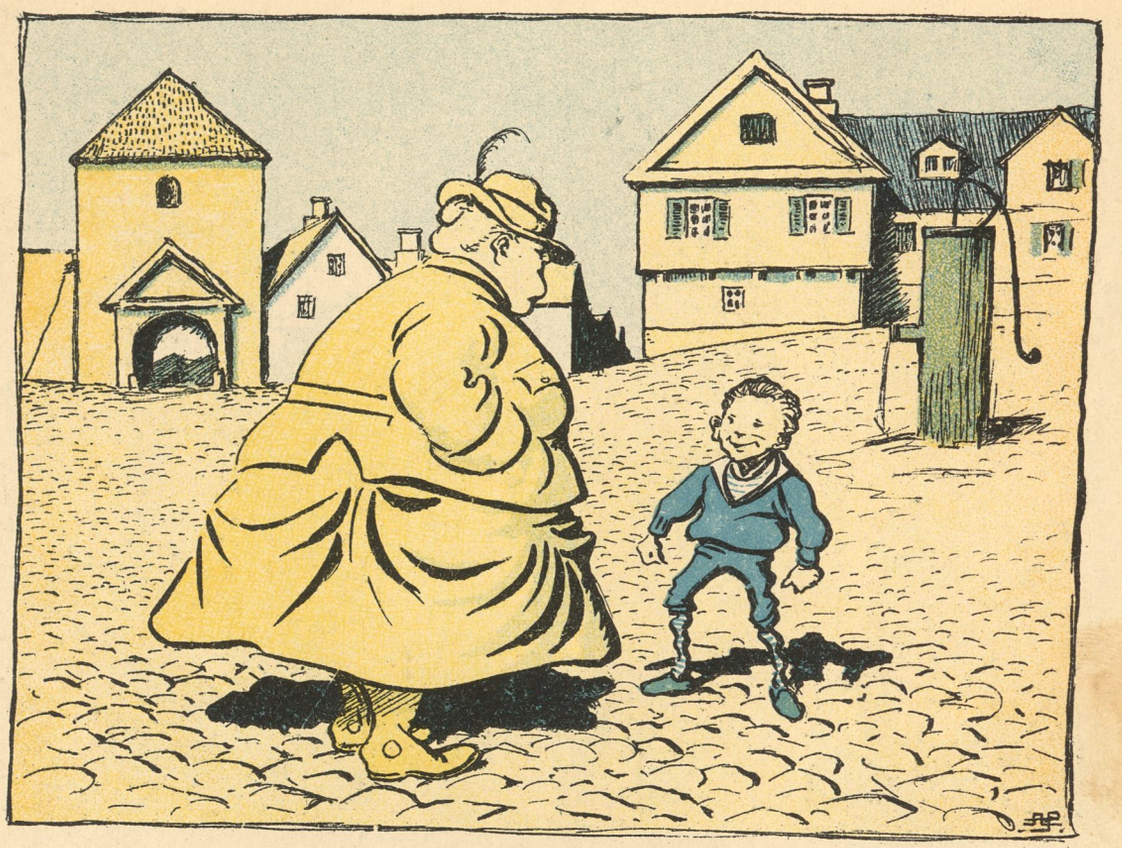

Turistdamen: Kan jeg komme gennem den Port dér ned til Søen.
Drengen: Det tror jeg nok! Nylig kom der et helt Hølæs igennem den.

Bondemanden: Jeg kan i Grunden godt forstaa, at de har fundet paa at kalde Ræven for Ræv, for der er da ogsaa noget rigtig ræveagtigt ved den.

Han: Jeg haaber, Du har noget godt at give mig til Aften.

Hun: Er Du nu sulten igen, og det er kun tre Timer siden, vi spiste til Middag!

Han: Jamen, véd Du hvad, den Smule Haresteg, vi fik til Middag, var, oprigtig talt, hverken Fugl eller Fisk.

Før Brylluppet.

Hun: Egentlig vilde jeg helst have, vor Bryllupsrejse skulde gaa sydpaa, men jeg er saa bange for at blive søsyg.

Han: Vær ikke bange, lille Ven, véd Du ikke, at Kærlighed er det bedste Middel mod Søsyge.

Hun: Ja Tak, men Du glemmer, at vi ogsaa skal tilbage.

Frk. Petersen (der lige har spillet Mozarts Fantasisonate 49 Gange i Træk): Hør, Marie, hvem var det, der ringede derude?

Pigen: Det var Bud fra Grosserer Hansens nedenunder, om Frøkenen ikke vilde være saa venlig at spille det Nummer en Gang til.

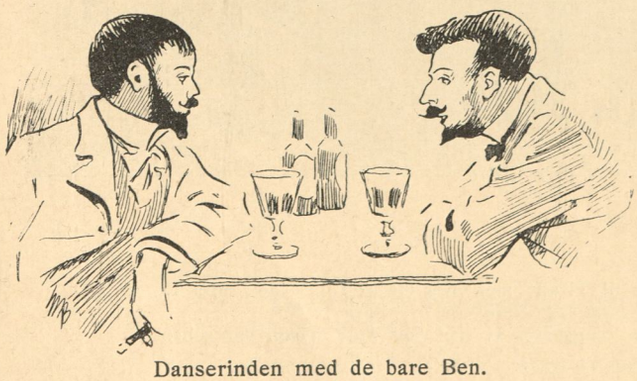

Danserinden med de bare Ben.

— Jeg forstaar ikke, at en Dame kalder sig *Artemis,* naar hun i Virkeligheden er en temmelig uartig Miss.

— Jeg begriber meget mindre, at der under hendes Navn paa Programmet staar *Idyl,* naar hun faktisk danser i Tyll.

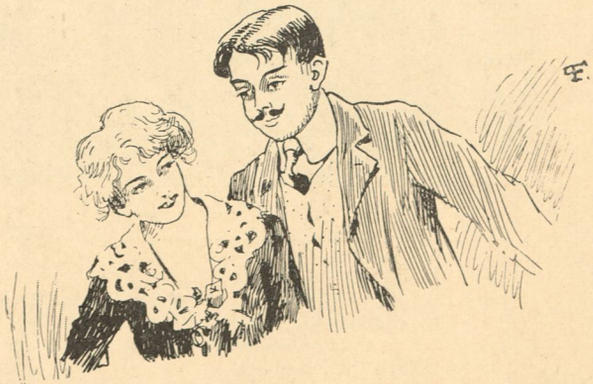

Han: Hvad vilde De nu gøre, hvis jeg forsøgte at kysse Dem?

Hun: Raabe om Hjælp.

Han: Tror De virkelig, jeg behøver Hjælp?

Den Fremmede: Kusk, jeg bad Dem om at køre til Tivoli; men hvis De skal naa det, maa De vist køre lidt hurtigere.

Droskekusken: Aa, Herren behøver ikke at være ængstelig, vi har god Tid; Tivoli har aabent lige til September!

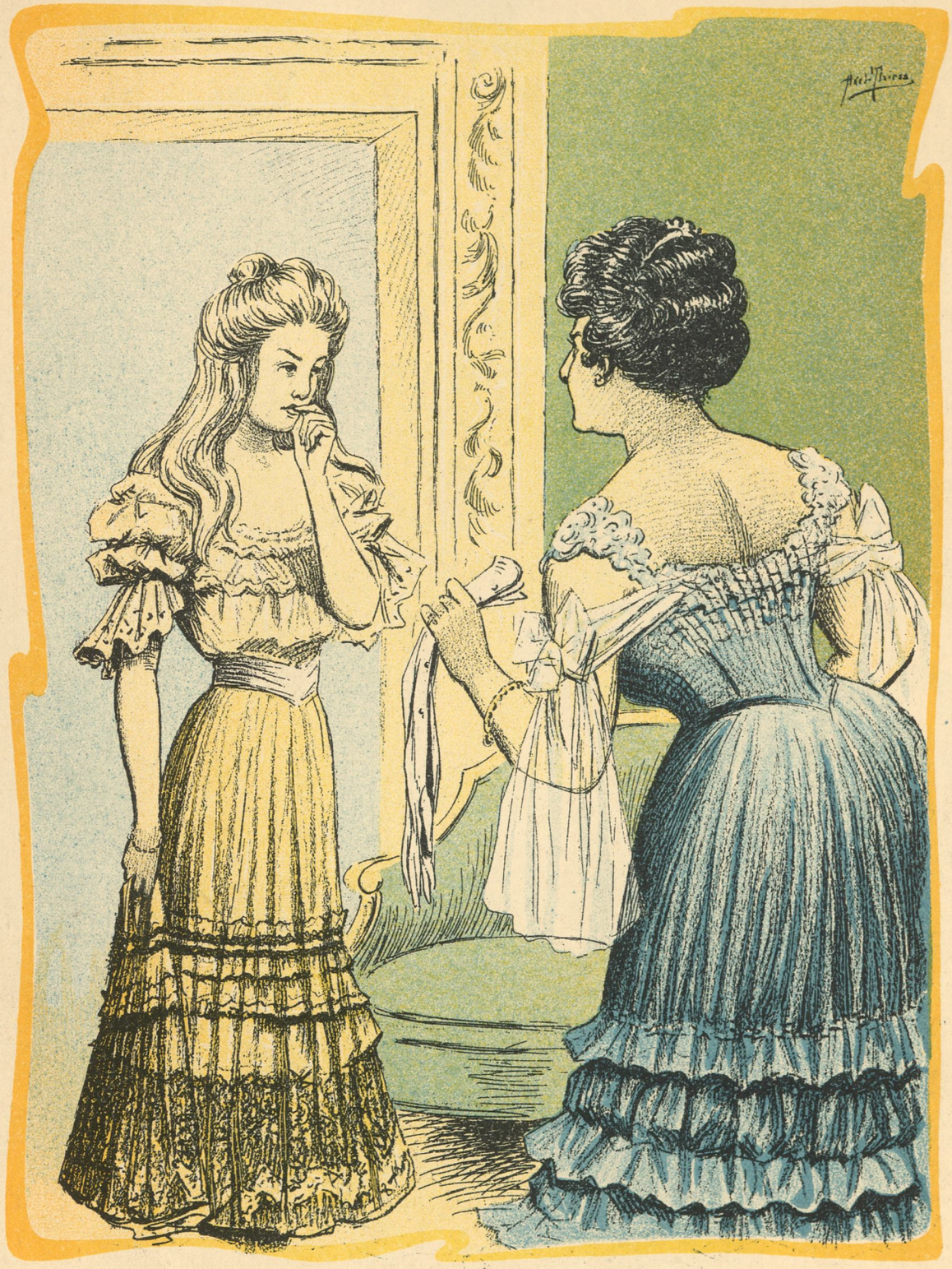

— Hvor kunde Du understaa Dig i, Kamilla, at lade Dig kysse af det Menneske? Kendte Du ham?

— Ja — ne — jo! — Han præsenterede sig først!

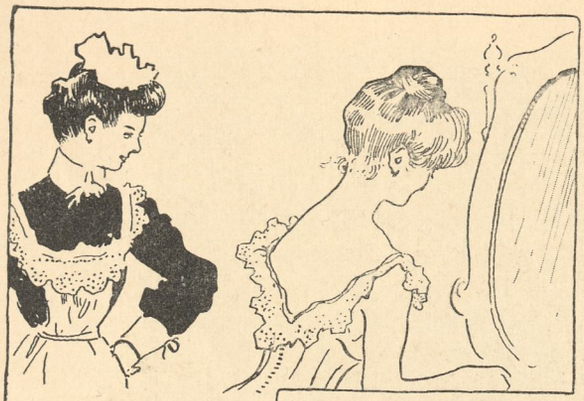

— Tænk Dig, Marie. Paa Vejen møder jeg en ung Mand, som griber fat i mig og kysser mig. Og jo mere jeg skreg, jo mere kyssede han.
— Hvorfor holdt Fruen saa ikke op at skrige.

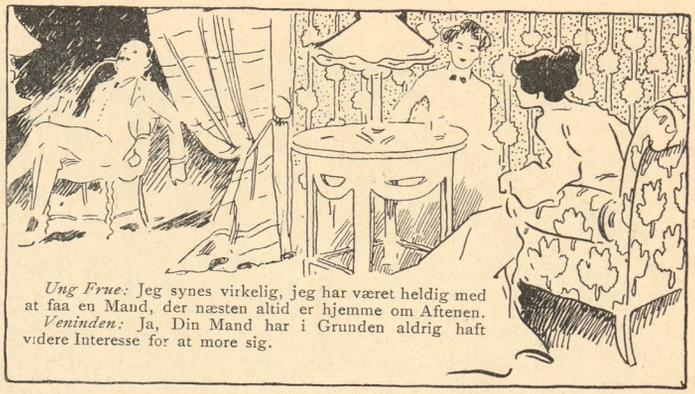

Ung Frue: Jeg synes virkelig, jeg har været heldig med at faa en Mand, der næsten altid er hjemme om Aftenen.
Veninden: Ja, Din Mand har i Grunden aldrig haft videre Interesse for at more sig.

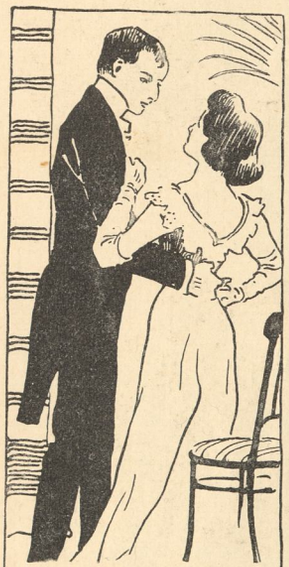

— Frøken, jeg er forelsket i Dem op over begge Ørene!
— Tak, det siger Deres Broder ogsaa, at han er!
— Ja, men jeg har meget længere Øren end han!

Efter Børnehjælpsdagen.
Han: . . . . Alle de smukkeste Skuespillerinder gik midt paa Gaden med Bøsser . . .
Hun: Saa undgik Du da ikke at blive skudt.

Den nygifte Ægtemand: Jeg kan endnu ikke rigtig fatte, kæreste, at vi virkelig nu er gift.
Den unge Frue: Her har Du Regningen paa en ny Hat, som jeg købte i Formiddags.

— Hvad faar mon Cléo de Mérode for at optræde i Cirkus Variété?
— Aah, hun faar det nok godt betalt. Overfor hende er der jo ingen Grund til at se paa Ørene?

A.: Hvad synes De om Planen til den ny Forbryderkoloni?
B.: Den er fortræffelig. Øen er som skabt dertil. Den hedder jo *Anhol(d)t!*

A.: Er det sandt, at Enkefru X. har vundet den store Gevinst i Lotteriet!
B.: Nej, det har hun ikke; men hun har faaet en lille.

— Hvad kan man sige om Th. Ellegaard?
— ?
— At han for Øjeblikket ikke er saa god som Rütt er!

— Aa, jeg kan slet ikke sige Dig, hvor forkølet jeg er.
— Jamen Kære, hvorfor tager Du dog ikke og gaar med dobbelte Flipper ligesom jeg?

— Synes Du ikke ogsaa, at Petersen er forfærdelig tyk.
— Jo, han ser næsten ud, som om han skulde have været Tvillinger.

Ægteskabelig Scene.

Han: Gud, hvor Du ligner Din Moder!
Hun: Du har Lov til at sige om mig, hvad Du vil, men jeg taaler ikke, at Du fornærmer Mo'er!

Anna: Man ser Dig aldrig mere paa Gaden med den høje, mørke Herre.

Vera: Gud, har jeg ikke sagt Dig det? Ham er jeg jo bleven gift med!

— Nej, er det virkelig Dem, kære Frue; véd De af, at det er over to Aar siden, De har været her?

— Ja, men tænk ogsaa, hvilket Vejr det har været.

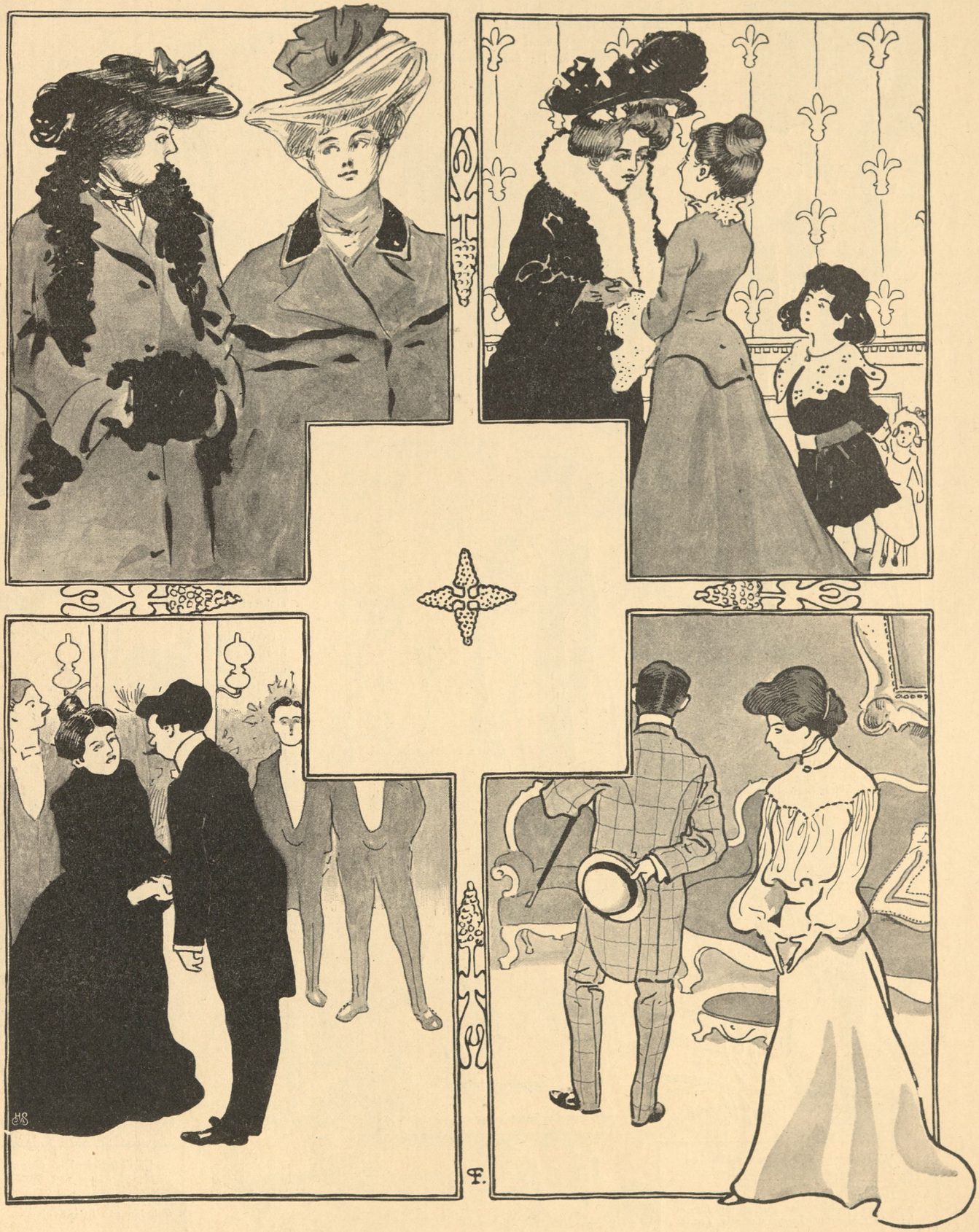

Den sidst ankommende Gæst! Jeg maa bede Dem undskylde, at jeg har ladet Dem vente; men jeg har haft saadan en rædsom Hovedpine, og har maattet ligge i Sengen lige til nu . . . .

Den konfuse Værtinde: Ih, Du Almægtige! Men hvorfor blev De dog ikke liggende?

Fruen: Er det virkelig Tilfældet, at Du ikke vil gaa ind paa at skilles fra mig? Hugo! Hugo! Du har aldrig elsket mig!

Læreren (efter at have forklaret Inddelingen af Dyrene): Naa, lille Peter, hvad Slags Dyr er Du saa?

Lille Peter: Jeg er et Pattedyr.

Læreren: Rigtigt! hvoraf ved Du det?

Lille Peter: Jo, for jeg føder levende Unger og giver dem Die.

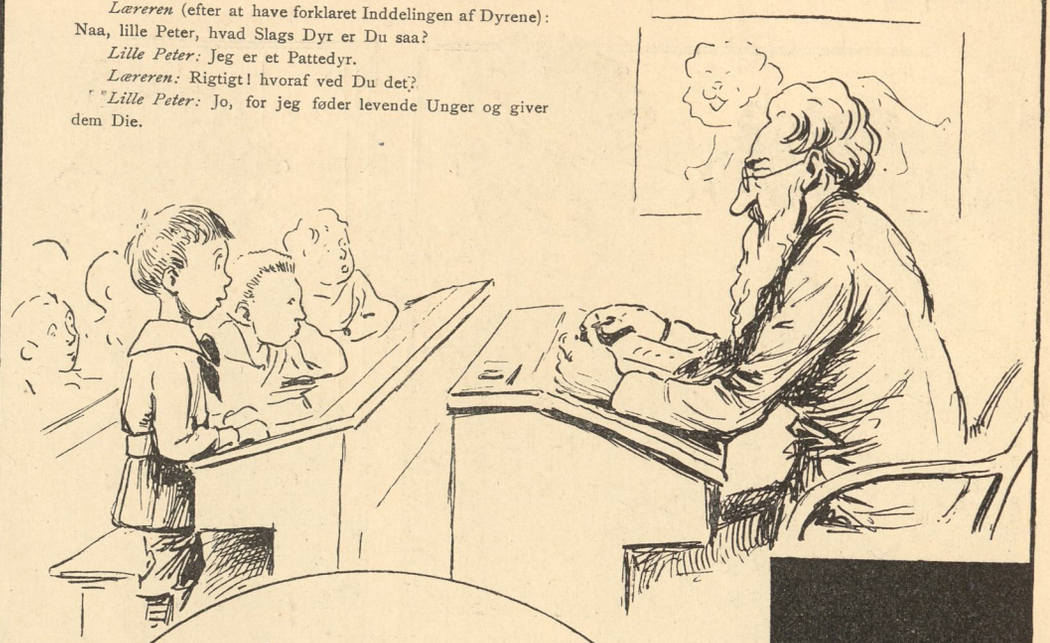

— Det forekommer mig, at jeg har set Dem tidligere. Er De ikke en Broder eller Fætter til Kandidat Olsen?

— Nej, det er mig selv?

— Det forklarer Ligheden.

— De spadserer nok altid paa Østergade, Hr. Doktor?

Ung Læge (med Værdighed): Jeg promenerer paa Strøget i den Tid, som Tilsynet med mine Patienter levner mig.

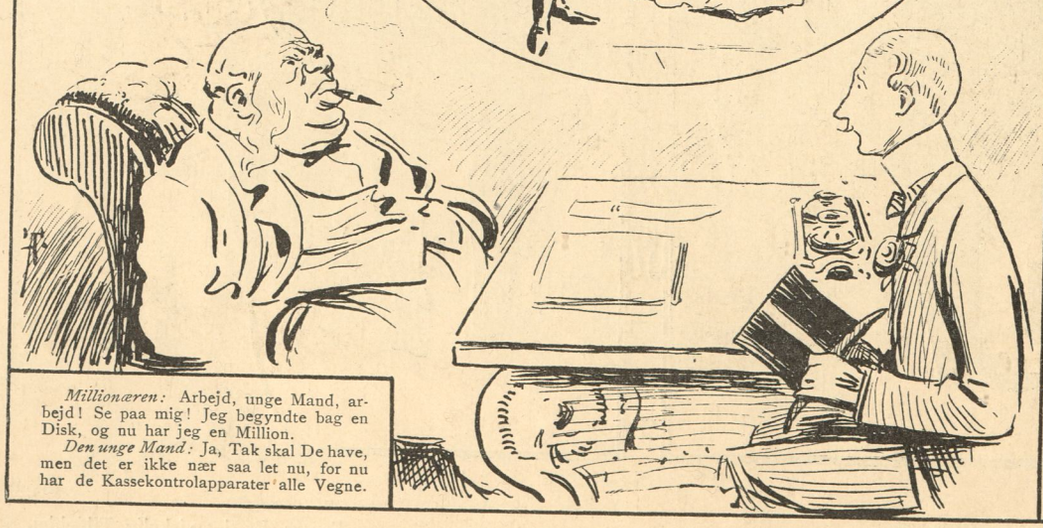

Millionæren: Arbejd, unge Mand, arbejd! Se paa mig! Jeg begyndte bag en Disk, og nu har jeg en Million.

Den unge Mand: Ja, Tak skal De have, men det er ikke nær saa let nu, for nu har de Kassekontrolapparater alle Vegne.

A.: Træffer Du aldrig mere Din gamle Ven, Grosserer Petersen?

B.: Jo, jeg bilede over ham forleden paa Strandvejen.

Inden Valget.

Første Kardinal: Vil Deres Eminence ikke gøre mig den Ære at spise til Middag hos mig i Dag?

Anden do.: Tusind Tak; det er mig desværre umuligt. Jeg har ingen Modgift hos mig.

Hos Kortoplæggersken.

Tjenestepigen: Og jeg skulde nøjes med en bedre Arbejder! De maa jo fejle noget!

Kortoplæggersken: Naada, tror De maaske, jeg for halvtredsindstyve Øre skulde lægge en Prins op til Dem.

— Synes Du ikke, det er kedeligt, at vi ikke maa gaa med i Krigen?
— Hvorfor det?
— Jo, det maatte da være dejligt at tage et Par smukke Løjtnanter til Fange.

Paa Biludstilling.

Den Besøgende: Det maa da give et modbydeligt Chok i Dem, naar De kører over et Menneske.

Bilisten: Ja, naar det er en meget svær Person, saa er det slet ikke behageligt.

Meget troligt!

Underofficeren (i Gymnastiktimen): De, 32, jeg tror s'gu snarere, at en Rig kunde komme i Himlen, end De gennem et Naaleøje.

I Stormvejr.

Kaptajnen: De maa da have en meget svag Mave?

Passageren: Jeg véd ikke, jeg synes, jeg kaster lige saa langt som de andre.

Forhørsdommeren: De siger, at han slog Dem, saa at De mistede Bevidstheden, men hvordan kan De saa vide, at han sparkede Dem, mens De laa besvimet.

Anklageren: Det er jeg sikker paa at han gjorde, for jeg vilde have gjort akkurat det samme i hans Sted.

Den ny Bydreng i Porcelænsforretningen er bleven sat til at tørre Tallerkener af. En Stund efter kommer Chefen ind og finder Drengen staaende uden at bestille noget.

— Hvorfor tørrer Du ikke Tallerkner af, saaledes som det er blevet sagt til Dig? spørger han.

Bydrengen (ulykkelig): Jeg har ikke mere Spyt!

— Halløj, Karl, vil Du være med til at spille Klink om Penge? Jeg har fundet en Øre, og hvis Du taber, kan Du skylde!

Mellem Levemænd.

— Hvorfor hilser Du ikke paa Grosserer Petersen?

— Den Bandit!

— Tager Du ikke fejl! Det er jo en pæn og anset Mand.

— Han! Han har en Gang kautioneret for mig.

— Naa ja, det maa Du da være ham taknemlig for.

— Ja, Tak! Jeg maatte selv betale!

Konsultation i Middagsselskab.

Fruen: Hvad gør De, Doktor, naar De er forkølet?
Den berømte Læge: Jeg hoster, Frue!

— Familien Petersen er meget litterær. Begge Døtrene skriver Digte, som ingen vil trykke, Sønnen skriver Dramer, som ingen vil spille, og Moderen laver Noveller, som ingen vil læse.

— Og Faderen?

— Han skriver Veksler, som ingen vil diskontere.

Definition.

Damen: Sig mig, Baron, hvad forstaar man egentlig ved Socialisme?

Baronen: Socialisme, Frue, det er, som naar f. Eks. en Droskekrikke vil spise af Krybbe med en af mine Væddeløbere.

Om 100 Aar.

Supplikanten: Departementschefen erindrer mig sikkert fra tidligere Tid. Mit Navn er Petersen.

Departementschefen: Petersen? Nej, det Navn mindes jeg ikke at have hørt før.

Præsten: Naa, Lars, sørger Du meget over Din Kones Død?

Lars: Ja, hun var saamæn' nouet af det nøjeste, man ku' tænke sig; hun døde li'som den sidste Flaske Medicin var brugt, saa jeg havde ikke nødig at købe nouet nyt.

Moderen: Jeg synes, Du lugter af Tobak, Charles, har Du røget?
Drengen: Nej, men jeg fulgtes hjem fra Skolen med nogle Piger.

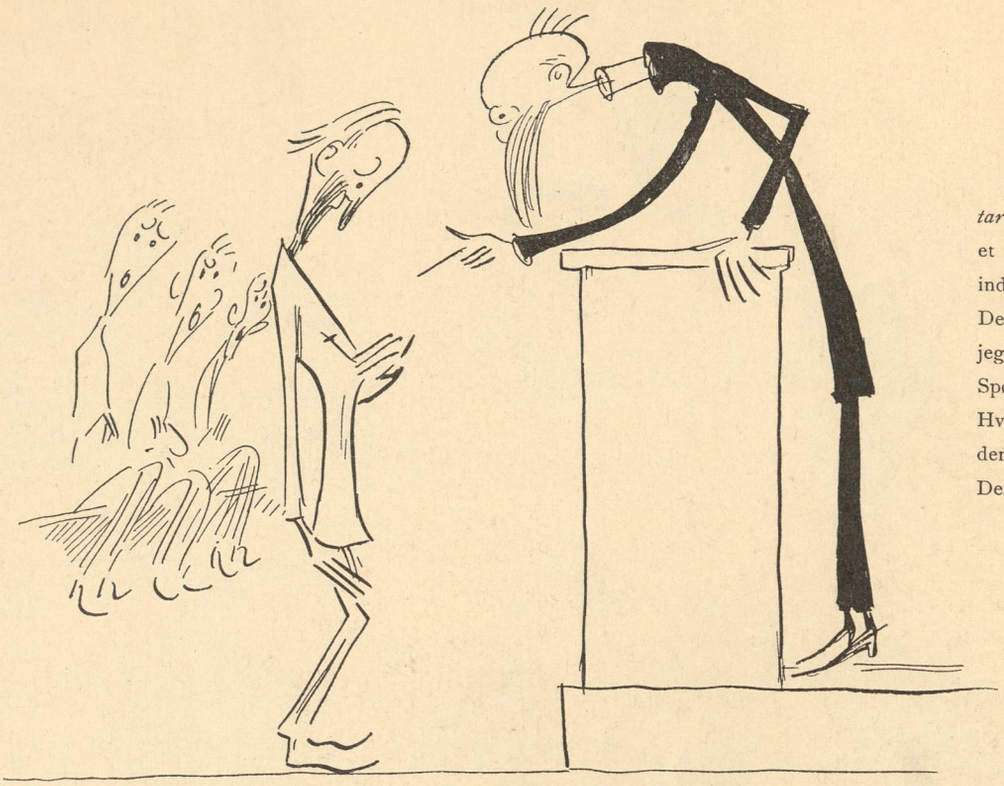

Formanden i Vegetarianerforeningen (til et nyt Medlem): Forinden vi kan optage Dem definitivt, maa jeg rette et alvorligt Spørgsmaal til Dem: Hvor har De faaet den Fedteplet fra paa Deres Frakkeopslag?

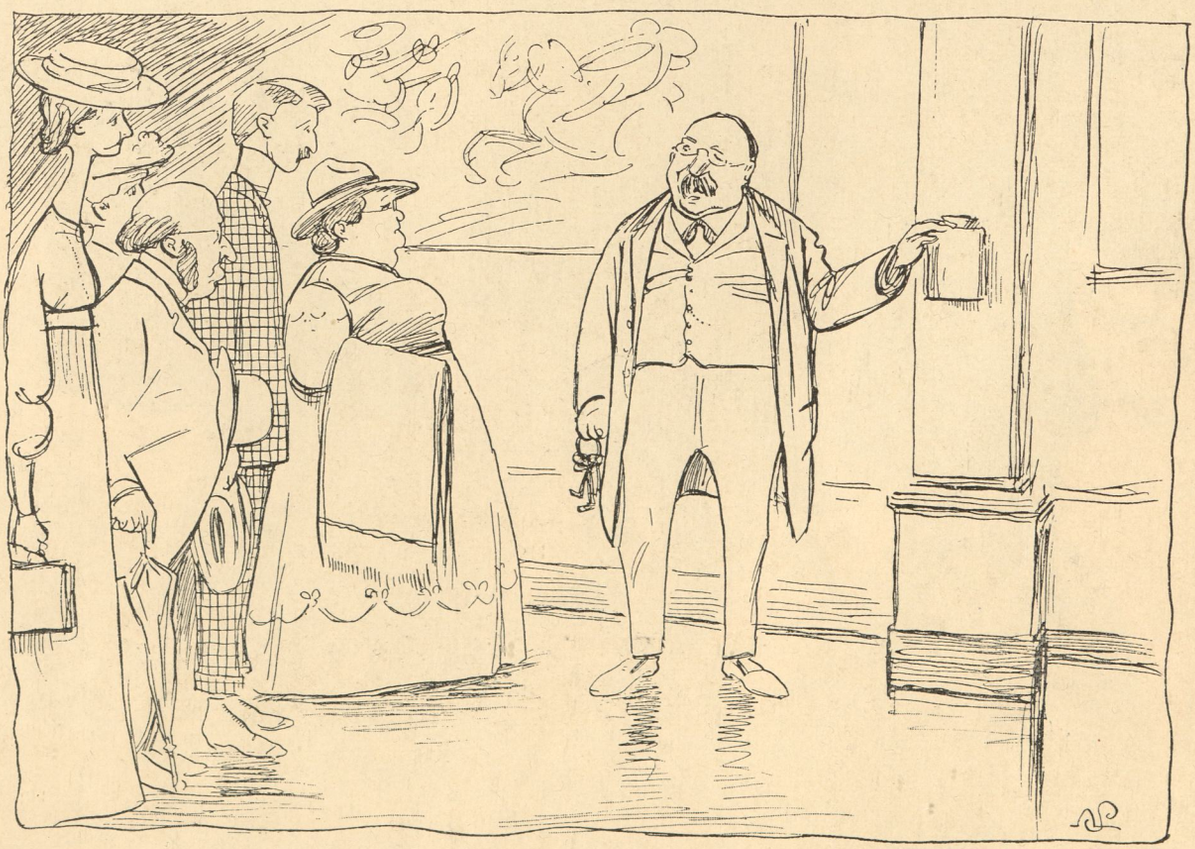

Foreviseren i det gamle Slot: Dette her er en Drikkepengebøsse. Den skriver sig fra det femtende Aarhundrede, men den bruges forøvrigt endnu den Dag i Dag.

Hun: Hvis jeg var Mandfolk, vilde jeg slet ikke gifte mig.
Han: Jeg kan give Dem Ret. Hvis De var Mandfolk, vilde jeg heller ikke gifte mig.

Paa Hotellet.

— Hr. Vært! Der er virkelig altfor mange Fluer ude paa W. C. De ækle Dyr plager mig allerede om Morgenen.

— Saa tidlig skal De heller ikke gaa der. Kl. 12 er den bedste Tid, saa er alle Fluerne i Spisesalen.

Moderen: Hør nu, Karl, jeg vil give Dig ti Øre, men saa skal Du love mig, aldrig mere sige det uartige Ord, som Du sagde.

Karl: Aa, Moder, jeg kan ét, der er til en hel Krone.

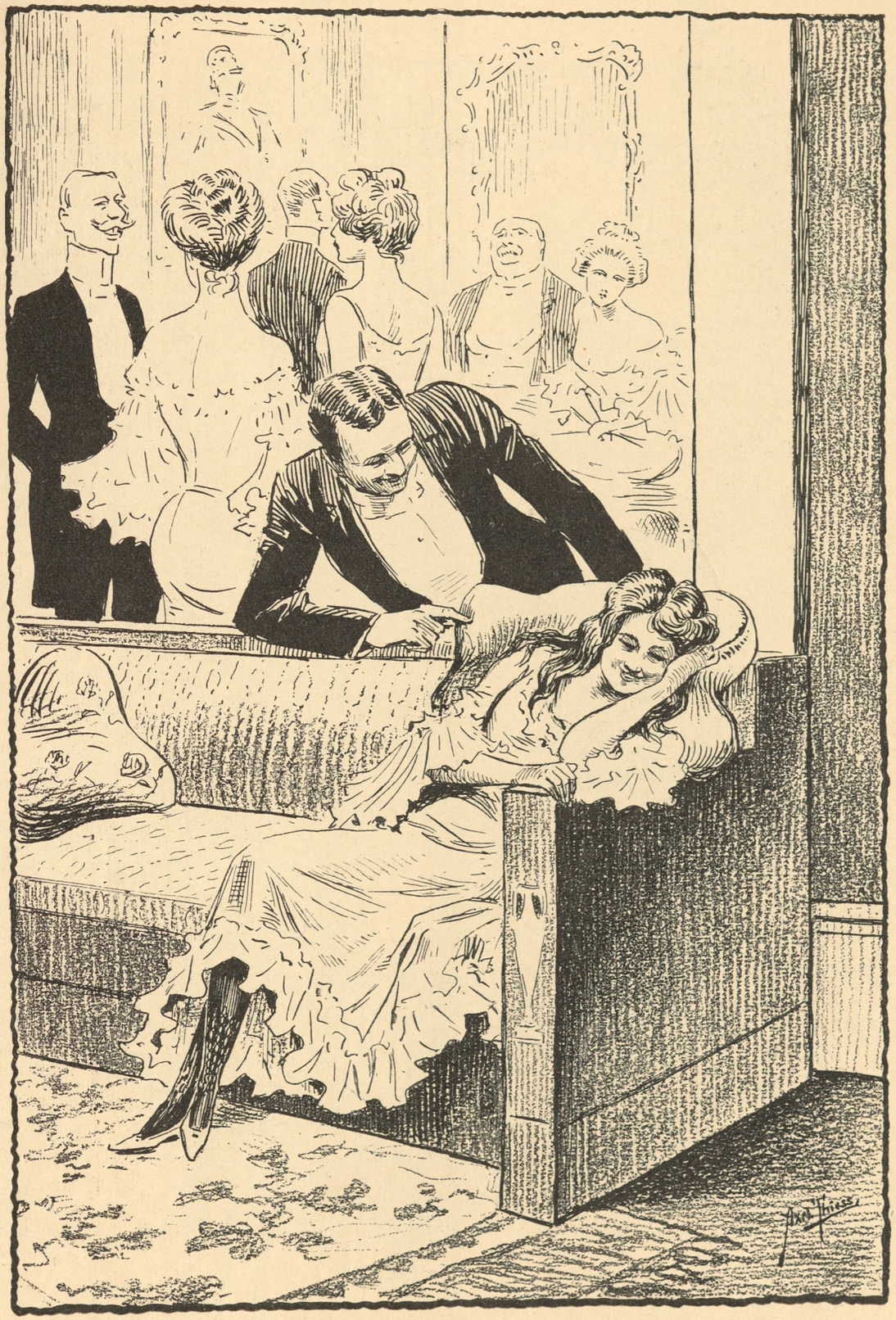

Han: Aah, Frøken, De har en bedaarende lille Kirsebærmund, —
og jeg er en lidenskabelig Vegetarianer!

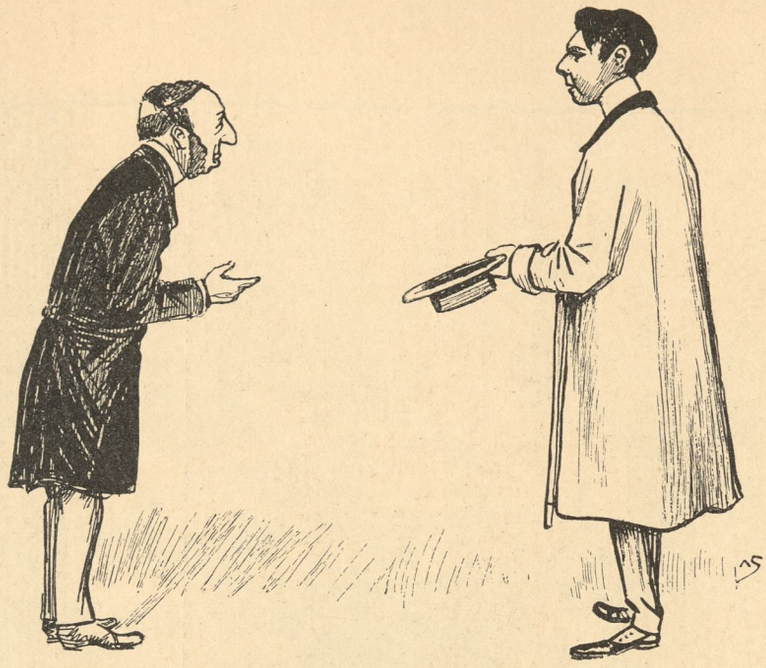

Den forlorne Søn.

Faderen: Skal Du nu ud igen; Du er da bogstavelig talt aldrig en eneste Aften hjemme.

Sønnen (dybt krænket): Ikke det! Husker Du maaske ikke mere den Lørdag Aften i Oktober i Fjor?

Herren: Kan De store, stærke Menneske ikke tage Dem noget andet til end at gaa rundt og tigge.

Betleren: Jo, jeg havde ikke noget imod at starte en Bank, men jeg har ingen Penge.

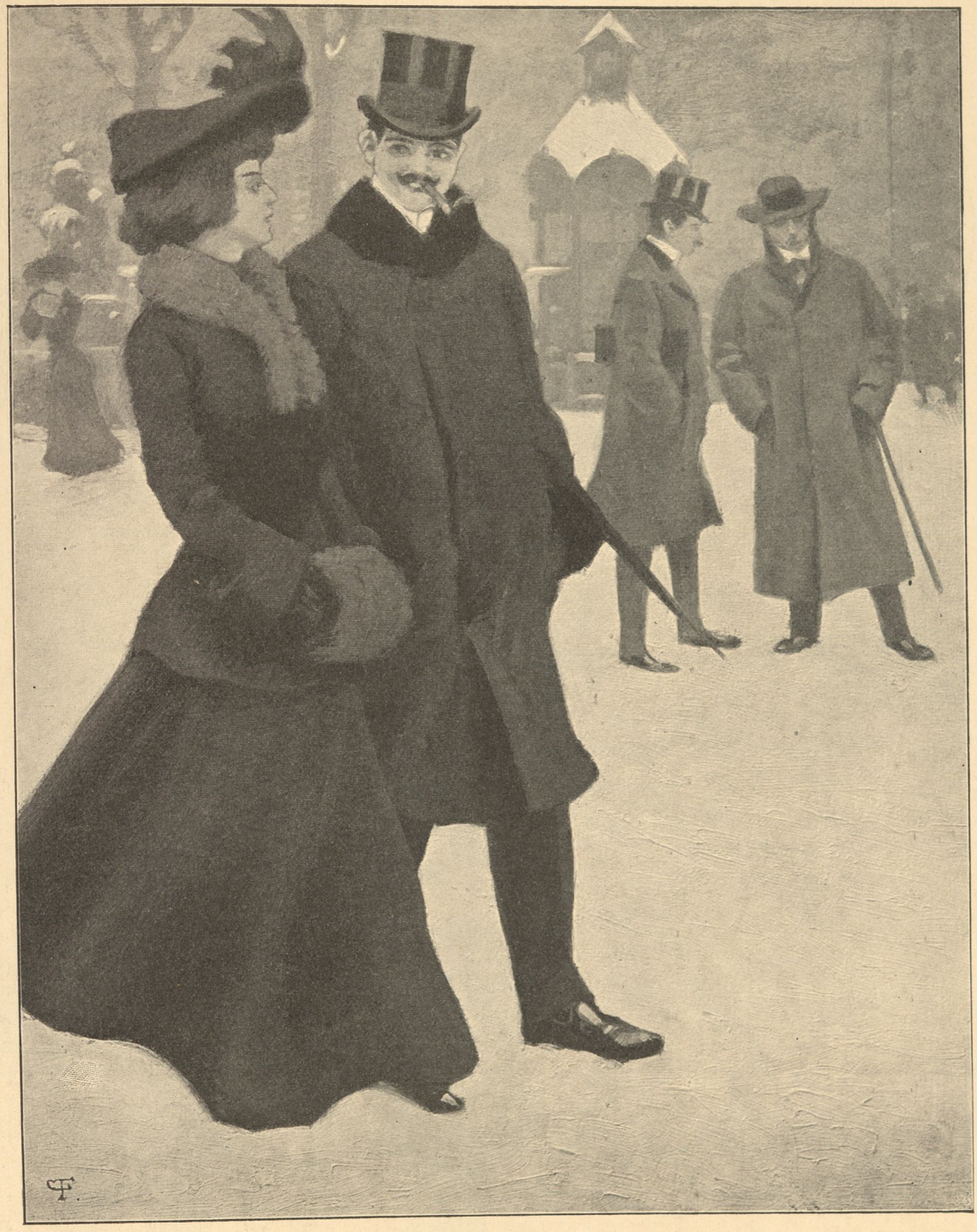

— Før vi giftede os, sagde Du, at mit mindste Ønske skulde blive opfyldt.
— Selvfølgelig, men Du kan da ikke ville paastaa, at en Kjole til 200 Kr. hører til de mindste Ønsker.

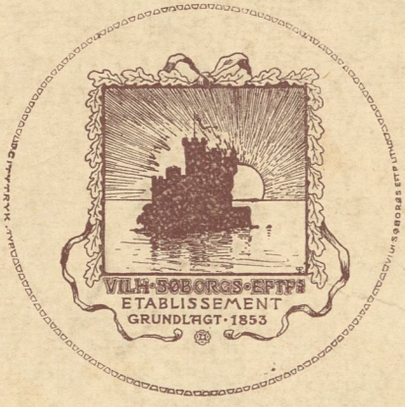

I HOVEDKOMMISSION HOS CHR. FLOR. KBHVN.